

Αποδίδοντας τιμή στο μακαριστό Γέρ. Γαβριήλ της Ι.Μ. Αποστόλου Βαρνάβα

[/ Πεμπτούσια](#)

Μεγάλη καλλιτεχνική εκδήλωση με φιλανθρωπική αγορά πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα, 6 Ιουλίου, στους ολόδροσους κήπους του Μετοχίου του Κύκκου, στη Λευκωσία, από το Φιλανθρωπικό και Ιεραποστολικό Σύλλογο «Ο Απόστολος Βαρνάβας», τον οποίο ίδρυσε ο πολίος κυρός Γέρων Γαβριήλ, ο Ηγούμενος του κατεχόμενου Μοναστηριού του Αποστόλου Βαρνάβα. Τους κήπους διέθεσε με πολλή αγάπη ο ευσυμπάθητος και φιλάνθρωπος Καθηγούμενος του Μοναστηριού της Παναγίας του Κύκκου, Πανιερώτατος Μητροπολίτης κ. κ. Νικηφόρος. Τον όλο συντονισμό του προγράμματος είχε αναλάβει και διεκπεραίωσε με επιτυχία ο πολύπειρος ηθοποιός και σεναριογράφος, πνευματικό παιδί του μακαριστού Γέροντος, Γιώργος Τσιάκκας. Συμετείχε το Θεατρικό Εργαστήρι της Χριστίνας Παυλίδου, το Χορευτικό Παιχνίδι με την Ακαδημία Χορού της Αντιγόνης Τασουρή και το Μουσικό Εργαστήρι του Γιώργου Θεοφάνους. Οι Καθηγήτριες του Εργαστηρίου απέδωσαν υπέροχα και το τραγούδι του μεγάλου μας μουσικοσυνθέτη Στέλιου Πισσή σε στίχους Χαραλάμπους Μπούσια, που πολύ άρεσε στο Γέροντα Γαβριήλ, «Ο τάφος του Αποστόλου Βαρνάβα». Το πνευματικό μέρος της εκδηλώσεως καλύφθηκε από την ομιλία του πνευματικού τέκνου του Γέροντος Γαβριήλ, Μεγάλου Υμνογράφου της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας, Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια, που ανέπτυξε το θέμα «Αγοραστές και Εμπορευόμενοι», το οποίο παραθέτουμε.

Αγοραστές και εμπορεύμενοι

Όλοι σε αυτή τη ζωή θέλοντας και μη, αφού είμαστε υποχρεωμένοι να ζήσουμε, εργαζόμενοι ως μεταπτωτικοί άνθρωποι με τον ιδρώτα του προσώπου μας, κατά τη ρήση του Δημιουργού μας «εν ιδρώτι του προσώπου σου φαγή τον άρτον σου, έως του αποστρέψαι σε εις την γην, εξ ης ελήφθης, ότι γη ει και εις γην απελεύση» (Γεν. 3, 19), γινόμαστε άλλοτε αγοραστές και άλλοτε πωλητές αγαθών. Πουλάμε και αγοράζουμε στο παζάρι της ζωής. Πουλάει ο καθένας ο,τι έχει και αγοράζει ο,τι νομίζει ότι του χρειάζεται ανάλογα με τις δυνάμεις του και τη φιλοσοφία του, διαφορετικά ο πλούσιος διαφορετικά ο πτωχός, διαφορετικά ο Χριστιανός, διαφορετικά ο ξιπασμένος άνθρωπος της σύγχρονης καταναλωτικής κοινωνίας, ο επιδειξιμανής, ο άνθρωπος του «φάγωμεν, πίωμεν, αύριον γαρ αποθνήσκομεν» (Α Κορ. ιε 32).

Ο Χριστιανός πουλάει τίμια και αγοράζει επιλεκτικά αυτά που θεωρεί απαραίτητα, αυτά που θα του προσφέρουν μια άνετη μεν ζωή, αλλά όχι σπάταλη και ανούσια. Η φιλοσοφία του Χριστιανού πωλητή και αγοραστή έχει ηθικά θεμέλια και τα προς πώληση η αγορά εμπορεύματα στη ζωή του είναι περιορισμένα ανάλογα με τους κόπους του και την από αυτούς γνήσια συναλλαγή η εξασφάλιση χρηματικών πόρων.

Οι Χριστιανοί πωλητές οφείλουν να σέβονται τους αγοραστές, να σέβονται τους κόπους τους και να πωλούν το εμπόρευσμά τους γνήσιο και όχι νοθευμένο και μάλιστα σε τιμές λογικές μη εκμεταλλευόμενοι την ανάγκη των άλλων. Και οι

Χριστιανοί αγοραστές να είναι προσεκτικοί στο τι ποιότητα και ποσότητα αγοράζουν, ώστε να μην προκαλούν με άσκοπη ζήτηση αύξηση των τιμών των πωλητών, αλλά και υπερκατανάλωση που οδηγεί στη σπατάλη και αύξηση των περιττών πραγμάτων που τη συνοδεύουν.

Η εκζήτηση των περιττών στη ζωή μας, προβάλλοντάς τα μάλιστα στους εαυτούς μας σαν αναγκαία, δείχνει έλλειψη αγάπης προς τους άλλους, δείχνει υπέρμετρο εγωϊσμό, δείχνει ηθική κατάπτωση και γι' αυτό θα κριθούμε από το Θεό μας ως αχάριστοι και αγνώμονες των ευεργεσιών Του και των αγαθών που πλουσιόδωρα μας τα δίνει και μάλιστα δεν μας τα πουλάει, αλλά μας τα δίνει δωρεάν.

Τί, όμως, είναι περιττό και τι αναγκαίο στη ζωή μας; Ο ορισμός του απολύτως απαραίτητου είναι σχετικός και καθαρά υποκειμενικός. Άλλος ταξιδεύει με μια μικρή βαλίτσα, και άλλος με μεγάλη έχοντας ο κάθε ένας διαφορετική θεώρηση των απαραίτητων και αναγκαίων για το ταξίδι. Μέτρο του απαραίτητου και του περιττού μας δίνει ζωντανά η Εκκλησία μας με το Ευαγγέλιο της αγάπης. Μια στέγη, ένα κατάλυμα, μόνο χρειάζεται η ψυχή του ανθρώπου, για να βρει την απαραίτητη ζεστασιά. Ένα χιτώνα χρειαζόμαστε. Ο δεύτερος είναι περιττός και καλό θα είναι να δοθεί σε κάποιον που τον έχει ανάγκη. Όσο και αν έχουν στριμώξει τα πράγματα οικονομικά, πάντοτε μπορεί να υπάρξει χώρος για λίγη αγάπη, λίγη ζεστασιά, λίγη αλληλεγγύη στους συνανθρώπους μας. Ο Χριστός μας διδάσκει την εκούσια πενία, τη φτώχεια. Το κυνήγι του πλούτου μοιάζει με τον ανικανοποίητο έρωτα. Όσο τον κυνηγάμε τόσο βασανιζόμαστε. Ηδονή και ευχαρίστηση και ηρεμία αισθανόμαστε μόνο στην αποφυγή του πλουτισμού. Και μην λησμονούμε ότι ο πτωχός δεν λαχταράει τόσο τα αναγκαία, όσο ο πλούσιος τα περιττά. Ο πτωχός δεν έχει τόση ικανότητα στην τίμια δουλειά, όση ο πλούσιος στην απάτη και στο παράνομο κέρδος, που τον καθιστά αχόρταγο. Υπάρχουν χιλιάδες γύρω μας που βρίσκονται σε πολύ χειρότερη οικονομική θέση από εμάς. Τα δικά μας περιττά ίσως είναι απαραίτητα σε εκείνους. Μπορεί να τους γεμίσουν με χαμόγελο καθώς γεμίζουν και τις δικές μας καρδιές με τη χαρά της προσφοράς και της αγάπης.

Είμαστε πωλητές; Να είμαστε τίμιοι και ειλικρινείς. Το εμπόρευσμά μας να είναι γνήσιο και όχι νοθευμένο. Ας μην είναι άριστο. Όλα τα προϊόντα έχουν διαβαθμίσεις ποιότητας. Να έχουμε επίγνωση της ποιότητας του εμπορεύματός μας και να το πουλάμε στην κατάλληλη τιμή. Είμαστε αγοραστές; Να προσέχουμε το τι αγοράζουμε. Πολλές φορές αγοράζουμε όχι μόνο περιττά πράγματα, αλλά και επικίνδυνα για την υγεία μας και τη σωτηρία της ψυχής μας.

[Συνεχίζεται]